

MICHAEL E. SAWYER

**SIR
LEWIS**

Nieuw Amsterdam

INHOUD

Inleiding	11
1 De getekende zoon	19
2 Rustig aan, Lewis, je sloopt ze	41
3 Aanklooien en uitvogelen	55
4 De technologische wapenwedloop	67
5 Hallo, wereld	77
6 Formule 1 101	91
7 Alle eer gaat naar de vader	97
8 Nooit meer zo goed als de eerste keer	115
9 Alle criticasters zijn dol op je in New York	123
10 Meer geld, meer (potentiële) problemen	137
11 Alles valt uit elkaar	147
12 Drie races	163
13 Gedachten hardop uitspreken	169
14 GOAT?	179
15 De magere jaren	193
16 Seb, Nico en Lewis	203
17 De kampioensjaren	221
18 Wereldtitel nummer zeven	249
19 Ik ben geen zakenman, ik ben mijn eigen zaak, man	269
20 Het seizoen 2021	287
21 Omhoog	303
22 Nog meer magere jaren	311

23	Het ligt niet aan jou maar aan mij	319
24	Verder omhoog	327
	Dankwoord	331
	Bronnen	333

INLEIDING

MET GALA
METROPOLITAN MUSEUM OF ART
NEW YORK, NEW YORK
13 SEPTEMBER 2021

Lewis Hamilton maakte op het Met Gala zijn opwachting in een maatpak waarin hij er totaal niet uitzag als iemand die op een prachtige dag in Italië op een legendarisch circuit de dood in de ogen had gekeken. Het lijkt wellicht vreemd om een boek over een Formule 1-coureur uit Groot-Brittannië te beginnen met een evenement in New York dat in de modewereld is uitgegroeid tot het equivalent van de Oscar-uitreiking. Zoals al dit soort evenementen is het Met Gala een ‘wie is wie’ van beroemdheden, vooraanstaande spelers in de mode-industrie en mondiale socialites. Ze komen jaarlijks bij elkaar om te poseren voor de camera’s en te kijken wie wat van welke ontwerper draagt. Vanwege de COVID-19-pandemie moest de editie van 2020 worden afgelast. In 2021 werd het evenement van de vaste datum, de eerste maandag in mei, verplaatst naar 13 september. De soiree van 2021 was noodgedwongen kleinschaliger dan normaal en ging gepaard met hygiënevoorschriften die niet per se bevorderlijk waren voor de mode, maar de wereld had zich aangepast, en de show moest nou eenmaal doorgaan.

Lewis Hamilton was er ook. Het feit dat hij de dag ervoor nog in

Italië had vertoefd was waarschijnlijk niet bijzonder in het licht van de gastenlijst waarop bezoekers prijkten die geen rekening hoefden te houden met de beperkingen van de commerciële luchtvaart. Het feit dat hij die vorige zondag had gewerkt, onderscheidde hem wellicht wel van sommige anderen, al zijn er genoeg ambitieuze mensen die in het weekend doorwerken. Vanwege het feit dat zijn werk die specifieke zondag had bestaan uit het besturen van een race-auto met open wielen over een circuit in Monza met een gemiddelde snelheid van 320 kilometer per uur, behoorde hij tot een klasse waarvan slechts negentien andere mensen ter wereld deel uitmaakten. Maar Lewis Hamilton was de enige in het Metropolitan Museum of Art die de dag ervoor bij de uitoefening van zijn beroep bijna om het leven was gekomen.

De Formula One Heineken Grand Prix Premio d'Italia van 2021 werd verreden op het Autodromo Nazionale Monza. Wie te midden van een groep F1-fans alleen al het woord 'Monza' laat vallen, wordt meteen getraakteerd op verhalen over hun favoriete race of de ongelooflijke snelheden die auto's op dat beroemde circuit kunnen halen. In 2023 klokte een Formule 1-auto aan het einde van het rechte stuk van Monza een snelheid van 359 kilometer per uur, een record voor dit type auto.

Hamilton zat midden in een seizoen dat grote gevolgen voor de sport zou hebben. Lewis, die in 2020 zijn zevende wereldtitel had behaald, begon het seizoen van 2021 met de intentie de enige coureur te worden met acht wereldtitels achter zijn naam. Zijn grootste rivaal, Max Verstappen, het Nederlandse wonderkind dat uitkwam voor Red Bull Racing, streed voor zijn eerste titel en was na een overwinning in zijn thuisrace de week ervoor naar Monza afgereisd met een voorsprong van 3 punten op Lewis. Een reeks verprutste pitstops van de twee toppers, na ongeveer 22 ronden van de race over 53 ronden, zorgde ervoor dat Lewis en Max naast elkaar op de baan terechtkwamen. Toen de coureurs zij aan zij op bocht 2 van

Monza afstoven, werd het lelijk. Hoewel Lewis duidelijk voorop reed en de zogenoemde *racing line* volgde, de lijn waarmee coureurs de bochten snel kunnen nemen zonder grip te verliezen, weigerde Max hem ruimte te geven. Max reed over de *curb* en raakte Hamilton, waardoor zijn eigen auto de lucht in vloog en boven op die van Hamilton terecht kwam.

Zonder de recentelijk aangebrachte, van titanium vervaardigde halo die het hoofd van de coureur beschermt, zou Hamilton op die zonnige middag buiten Bologna mogelijk zijn onthoofd. Verstappens gedrag tijdens het incident was niet bevorderlijk voor de relatie tussen de coureurs. Max gaf gas, waardoor het wiel gevaarlijk dicht bij Lewis' hoofd ronddraaide. Nadat de Nederlander uit zijn auto was gestapt, nam hij niet eens de moeite om te kijken of Hamilton nog leefde. In plaats daarvan kon je Max op de radio tegen zijn team horen zeggen: 'Dat krijg je er nou van als je me geen ruimte geeft, ****!'²¹ Waar Verstappen Hamilton tijdens deze uitwisseling voor uitmaakte, is weggecensureerd. Max was eerder al in opspraak geraakt vanwege zowel racistisch als ongepast taalgebruik, iets wat grotendeels werd genegeerd door de FIA, het bestuursorgaan van de sport. Tijdens het seizoen van 2020 had de Mongoolse regering in een scherpe brief Verstappens als belediging bedoelde gebruik van het woord 'mongool' veroordeeld. Jake Boxhall-Lege van Autosport.com schreef daarop een artikel met als kop 'Why Do Verstappen's Offensive Comments Get a Free Pass?'²² Boxhall-Lege legde zonder omhaal de vinger op de zere plek en schreef: 'Verstappen heeft publiekelijk ongepaste en racistische taal gebezigd zonder zich ook maar een moment zorgen te hoeven maken of hij hiervoor door de verantwoordelijke autoriteiten op de vingers zou worden getikt. Verstappen heeft zich niet verontschuldigd en de kwestie is zonder enig nader onderzoek min of meer onder het tapijt geveegd.'²³ De FIA en alle zendgemachtigden hebben met tot de verbeelding sprekende volharding geprobeerd Verstappens opmerking onder

de pet te houden, wat de mogelijkheid openlaat dat hij een vocabulaire heeft gebezigd dat verder ging dan standaard schuttingtaal.

De bewering dat de twee geen vrienden waren, zou een understatement zijn van de onderlinge vijandige sfeer. Wat bijdroeg aan de negatieve dynamiek tussen de twee was Max' reputatie wegens zijn agressieve rijstijl, die sommigen zouden omschrijven als roekeloos, gevaarlijk en bij vlagen irregulair. Dit culmineerde in de implementatie van wat bekend is komen te staan als de 'Verstappen-regel', die de coureurs verbiedt te 'bewegen tijdens het remmen'. Dit houdt in dat zodra een coureur een inhaalpoging van een andere coureur pareert, de leidende coureur geen tweede beweging mag maken nadat die poging is ingezet, vooral in bochten waarbij het rempunt bepaalt of de auto's de bocht kunnen houden zonder van de baan te schieten, of erger. Bijvoorbeeld, als een auto een andere nadert en van plan is die bij het ingaan van de bocht rechts in te halen, mag de andere coureur niet eerst ruimte aan de rechterkant openlaten en vervolgens plotseling op het laatste moment 'de deur dichtgooien', waardoor de andere coureur gedwongen wordt uit te wijken.⁴ De druk op Max om zijn eerste kampioenschap te winnen en tegelijkertijd Hamilton zijn achtste titel te ontzeggen zorgde voor een vergiftigde sfeer.

Sommigen wijten de crash in Monza aan Verstappens hang naar wraak voor een crash op hoge snelheid op Silverstone, die zich vier races daarvoor had voorgedaan. Tijdens dat incident kwamen Lewis en Max met elkaar in contact, waarbij de Red Bull-coureur met een kracht van 51g in de muur eindigde. Ter illustratie: dat is alsof het lichaam van een persoon van 90 kilo aanvoelt alsof het 4500 kilo weegt. Max belandde in het ziekenhuis, terwijl Lewis door kon en de race uiteindelijk won. Tot woede van Max, zijn team en zijn fans vierde Lewis zijn overwinning met de gebruikelijke uit-

bundigheid. Het werd allemaal nog erger toen de race-officials tot de conclusie kwamen dat Lewis ‘grotendeels verantwoordelijk’⁵ was voor het ongeluk.

Hamilton belde later met het ziekenhuis om te informeren naar Verstappens situatie, maar dat wist Max niet gunstig te stemmen. Van de crash die beide coureurs enkele weken na Silverstone ook de Italiaanse grand prix kostte, kreeg voornamelijk Verstappen de schuld.⁶ Voor straf werd hij bij de eerstvolgende race drie plaatsen op de grid teruggezet. Er is geen bewijs dat Max ooit de moeite heeft genomen na de crash op Monza te informeren maar Lewis’ welzijn, al had hij, als hij de verslaggeving van de rodeloperceremonie van het Met Gala had gevolgd, kunnen zien dat Hamilton op tijd uit het ziekenhuis was ontslagen om daar aanwezig te zijn, ogenschijnlijk zonder al te veel kleerscheuren én met zijn hoofd op de plek waar het hoorde te zijn.

Elle Magazine meldde dat Hamilton aanwezig was omdat hij manieren wilde vinden om ‘deze zwarte ontwerpers onder de aandacht van mensen te brengen’. In het artikel, onder de kop ‘Lewis Hamilton Paid Over 60,000 For Young Black Designers To Attend The Met Gala’, werden drie ontwerpers genoemd: Theophilio, Kenneth Nicholson en Jason Rembert. Het artikel maakt geen melding van de bezigheden van de coureur gedurende de dagen voorafgaand aan het Gala, maar richt zich uitsluitend op de positieve en inclusieve boodschap die Hamilton met zijn aanwezigheid en sponsoring wilde uitdragen.⁷

Naast de ontwerpers wier werk hij wilde promoten, werd Lewis vergezeld door anderen die in *Elle* werden omschreven als ‘zwarte vernieuwers’, onder wie ‘Zendaya’s stylist Law Roach, Alton Mason (model), Kehlani (singer-songwriter), en atleten Miles Chamley-Watson (schermer) en Sha’Carri Richardson (sprinter)’. Het artikel besteedt in meerdere alinea’s aandacht aan het diversiteitsprobleem in de autoport en het door de coureur geïnitieerde Mission 44-ini-

tatief om die problemen inzichtelijk te maken en op te lossen. Hamilton heeft vergelijkbare zorgen met betrekking tot de mode-wereld en hij had blijkbaar geen moeite om de twee werelden van elkaar te scheiden, of ze juist te combineren als hem dat goed uitkwam.

Lewis Hamilton deed zijn intrede in de Formule 1 op een moment dat de wereld de digitale communicatierevolutie die van iedereen een ster kon maken – al was het maar in hun eigen hoofd en in die van hun volgers in de virtuele wereld – al volledig had omarmd. De bekendheid van de daadwerkelijk publieke figuren werd nog versterkt, en de grens tussen het publieke en privéleven waar de sterren zich achter hadden kunnen verschuilen werd, voor zover die al had bestaan, moeilijker te onderscheiden dan wel te handhaven. De Formule 1-aanhang was tot dan toe beperkt gebleven tot een rijke niche. De inwoners van het vorstendom Monaco ondervonden in mei enkele dagen hinder wanneer de Formule 1 daar neerstreek en weer vertrok. Diehard fans konden hun helden volgen, maar de afstand tot de beroemdheden maakte het moeilijk te weten te komen wat zij naast het racen deden, voor zover ze al iets deden. Dit is duidelijk niet langer het geval.

Elke minuut van elke dag kan met de snelheid van het licht gedocumenteerd en over de hele wereld verspreid worden. Elke uitspraak, hoe goed of slecht doordacht ook, kan door de hele wereld onder de loep worden genomen. Slecht nieuws reist snel en heeft de neiging om elke holistische overweging van de persoon, situatie, context of een wijziging daarvan te overheersen. Lewis Hamilton omarmt dit allemaal. Zijn verschijning op het Met Gala toont aan dat hij het platform van de Formule 1 als uitgangspunt gebruikt in plaats van als einddoel, zodat hij zich met andere zaken kan bemoeien die hem aan het hart gaan. Mode is een gemeenschappe-

lijke rode draad van al zijn liefhebberijen, net als vraagstukken met betrekking tot diversiteit en kansengelijkheid.

Hiphop werd in de jaren negentig van de twintigste eeuw een wereldwijd fenomeen. Een van de belangrijkste kenmerken is het verlangen naar luxe en overdaad – snelle auto's, fonkelende sieraden, exotische locaties en mooie mensen. Kortom, alles wat de kleine en exclusieve wereld van Formule 1 behelst. De gelijktijdige mondiale opmars van de 'moderne zwarte beroemdheid' diende als de brandstof in de motor van de wereldwijde uitbreiding en explosie van de populariteit van de Formule 1. Als de F1 Lewis Hamilton niet had gehad, zou die hem hebben moeten uitvinden.

Lewis' aanwezigheid op het Met Gala is het bewijs dat hij zich ten volle bewust is van zijn eigen rol binnen de Formule 1. Lewis is hiphop op een manier die niemand had kunnen voorzien. Hij creëert iets wat sommigen een moderne vorm van zwart kosmopolitisme zouden noemen. Hij is geen basketballer of voetballer, maar de grootste sterren in die beide sporten reizen naar F1-circuits overal ter wereld om hem aan te moedigen. Hetzelfde geldt voor acteurs, modellen, celebrity chefs, muzikanten, auteurs en ga zo maar door. Iedereen die ertoe doet wil in Hamiltons buurt zijn, waardoor de Formule 1-racerij is veranderd in een hogesnelheidsrace, gedreven door de angst iets te missen. Naarmate de entourage rondom Lewis groeit, krijgt de F1 te maken met nieuwe invloeden: de smaakmakers trekken naar andere coureurs in de sport waardoor die zich noodzakelijkerwijs uitbreidt. Tijdens een raceweek-end past niet iedereen in Lewis' stukje van de garage.

Formule 1 is uniek. Van februari tot november wordt er zowat om de week een sportevenement georganiseerd dat het midden houdt tussen het WK en de Oscars, met de flinke dosis prêt-à-porter die daarbij hoort. Alles draait om de twintig coureurs die

deze auto's besturen, en het is onmogelijk een gesprek over de grootsten uit de geschiedenis van de sport te voeren zonder dat Hamiltons naam in de bovenste regionen van die lijst figureert. De uit een gemengd huwelijk geboren jongen uit Stevenage, ongeveer 40 kilometer ten noorden van Londen, is een inspiratie geworden voor mensen overal ter wereld die dromen over dingen die in hun huidige wereld geen bestaansrecht lijken te hebben. Wat Sir Lewis Hamilton heeft gedaan – hij is in 2021 geridderd – is de wereld laten zien dat het mogelijke enkel wordt beperkt door de mogelijke toegankelijkheid. Hij en zijn familie hebben de vergulde deuren van de Formule 1 opengebroken, waar de sport alleen maar van heeft geprofiteerd.

Dit boek volgt de opkomst van Sir Lewis naar de top van de sport en vertelt het verhaal van het hoe en waarom hij een wereldwijde smaakmaker is geworden. De ups en downs, de triomfen en de worstelingen, en de historische campagne aan het einde van zijn carrière om zijn achtste titel te winnen. Onderweg onderzoeken en bekritisieren we ook elke instelling waarmee Hamilton te maken heeft vanuit een perspectief van huidskleur, etniciteit, religie, geslacht, seksuele voorkeur en afkomst. Hamilton vindt al deze aspecten belangrijk en creëert daarmee de ruimte voor een nieuwe generatie atleten en fans om zichzelf in hun sport – of wat ze dan ook nastreven – te zien en uitdrukking te geven aan datgene wat voor hen belangrijk is.

I DE GETEKENDE ZOON

DHL GRAND PRIX VAN TURKIJE

15 NOVEMBER 2020

ISTANBUL PARK

TUZLA, TURKIJE

Het jaar 2020 is de boeken ingegaan als een crisisjaar. Voor degenen die het hebben meegemaakt, is de wereld opgedeeld in: vóór de pandemie, tijdens de pandemie en erna. Zelfs toen de wereld stilviel, ging het jaarlijkse, de wereld rondreizende circus dat de Formule 1 heet, door. Het seizoen was als gevolg van de pandemie niet immuun voor afgelastingen en aanpassingen, maar bij aanvang van ronde 15 in Turkije had Lewis Hamilton een voorsprong van 85 punten op zijn Mercedes-Petronas-teamgenoot, Valtteri Bottas, de enige overgebleven concurrent die nog aanspraak kon maken op de wereldtitel. De rest van het veld had daar rekenkundig gezien geen kans meer op. Een overwinning van Hamilton zou het kampioenschap van 2020 bezegelen. Eén keer wereldkampioen worden is al moeilijk genoeg. Het veiligstellen van een wereldtitel tijdens een wereldwijd woedende pandemie in een sport waarvoor honderden mensen naar vijf continenten moeten afreizen, brengt extra moeilijkheden met zich mee. Dit kampioenschap zou Hamiltons zevende worden, waarmee hij op gelijke hoogte zou komen met voormalig coureur Michael Schumacher. Naar die prestatie had

Hamilton zelfs in zijn stoutste dromen niet kunnen verlangen. Tegelijkertijd betuigde de coureur via zijn platform solidariteit met de slachtoffers van het politiegeweld in de Verenigde Staten.

De weg naar dit punt was een lange geweest. Iets van deze fase in zijn carrière is vastgelegd in een videofragment van de jonge Lewis uit 2006, een jaar voordat hij de overstap maakte naar de Formule 1 en op het punt stond kampioen te worden in de Grand Prix-2, beter bekend als GP2, een serie die geldt als een van de kleine broertjes van de grote Formule 1. Als tijdens het uitgebreide interview het onderwerp Schumacher en zijn zeven wereldtitels ter sprake komt, zegt Lewis: 'Ik weet niet of het voor mij is weggelegd zeven wereldkampioenschappen te winnen, maar met één zou ik al blij zijn.'¹ Hij is zich ervan bewust dat hij zweeft op een magisch tapijt waarvan hij met behulp van zijn familie zelf de koers bepaalt; zelfs Lewis kon zich niet voorstellen dat hij op deze dag in Turkije de allerhoogste tree in de geschiedenis van de Formule 1 zou delen met Michael Schumacher, een coureur die een heel tijdperk in de autosport heeft gedefinieerd.

Vlak na het GP2-seizoen bemachtigde Hamilton een stoeltje in een Formule 1-auto en werd teamgenoot van voormalig wereldkampioen Fernando Alonso bij McLaren Racing, het team dat zijn carrière al jarenlang steunde. Lewis' in dat interview uitgesproken ambitie om één keer wereldkampioen te worden kwam in zijn debuutjaar al bijna uit toen hij in een door controverses gedomineerd seizoen de titel met één punt verschil misliep. Die controverses werden grotendeels veroorzaakt door het feit dat het groentje niet was gekomen met de intentie de kat uit de boom te kijken, maar onmiddellijk de confrontatie met de ervaren Spanjaard Alonso zocht. Alonso verkeerde in de veronderstelling dat, toen bekend werd dat Lewis zijn teamgenoot zou worden, hij in een dienende rol zou gaan rijden. Nadat Hamilton in zijn eerste grand prix als derde was geëindigd, achter zijn teamgenoot die tweede was geworden, was het

voor iedereen duidelijk dat de rookie daar niet was om als boksbal voor Alonso te fungeren, of om slechts voor spek en bonen mee te doen. Er was iets bijzonders aan de hand.

Hamilton won in zijn tweede seizoen in 2008 de wereldtitel met één punt verschil, en na een zes jaar durende droogte pakte hij de titel opnieuw in 2014, 2015, 2017, 2018, 2019. In 2020 stond hij in Turkije op het punt Michael Schumacher te evenaren. Tijdens de race bouwde Lewis een voorsprong op. Zijn race-engineer Peter Bonnington, alias 'Bono', het teamlid dat de coureur op de hoogte houdt van strategische beslissingen en technische zaken, feliciteerde de coureur via de boordradio terwijl hij maar liefst dertig seconden voor de auto op de tweede plaats over de meet kwam. 'Kom op, Lewis!' riep Bono over de radio. 'Wat een manier om het af te maken, maat! Wat een manier om je zevende wereldtitel binnen te halen!'

Lewis antwoordde, of beter gezegd, reageerde. Eerst met een diep vanbinnen komende, uitgerekte overwinningsschreeuw die van pijn via opluchting en hysterie evolueerde in ongebreidelde vreugde. Hij was overweldigd en zijn hysterische lach mondde uiteindelijk uit in van emotie doordrenkte woorden: 'Ontzettend bedankt, jongens! Woo! Woo! Dit is voor alle kinderen die het onmogelijke dromen! Jullie kunnen het ook, man! Ik geloof in jullie. Iedereen ontzettend bedankt voor alle steun.' De jongen uit Stevenage, een stad ongeveer 40 kilometer ten noorden van Londen, de zwart-Britse zoon van een man van Grenadiaanse afkomst en een witte Engelse moeder, die zelf het onmogelijke had gedroomd, had zelfs zijn wildste fantasieën overtroffen.

Lewis Hamilton zou kort na zijn zevende wereldtitel door de toenmalige prins Charles tot ridder worden geslagen. Hij stond nu op gelijke hoogte met Michael Schumacher, dezelfde coureur naar wie hij tijdens het interview in 2006 had opgekeken als een van de allergrootsten uit de geschiedenis van de sport, althans uitgedrukt

in het aantal wereldkampioenschappen. Zoals we zullen zien, keerde hij na Turkije terug naar zijn oorspronkelijke, in het GP2-interview geuite voornemen. Na nummer zeven zou hij ‘al heel blij zijn met één’ erbij: zijn achtste, om zich definitief van Schumacher te onderscheiden.

De weg naar het succes was bepaald niet over rozen gegaan. Dat gold niet alleen voor deze race, dit seizoen of dit kampioenschap, maar voor een heel leven waarin de mogelijkheid om zich tot wereldkampioen Formule 1 te kronen niet tot de opties leek te behoren. Hoewel ze noch de financiële middelen noch enige ervaring in de sport hadden, wisten Lewis en zijn familie door te dringen tot de Formule 1. Dit alles gebeurde terwijl ze ook moesten omgaan met de druk die werd opgelegd door het feit dat ze de enige zwarte familie waren in een tot dan toe exclusief niet-zwart bolwerk.



Dit verhaal is het verhaal van Lewis Hamilton. Het gaat over dromen. Onmogelijke dromen. Niet omdat ze onmogelijk zijn om te dromen; zoals we weten, kan iedereen over alles dromen. Maar wat Hamilton bedoelt als hij zegt: ‘Droom het onmogelijke’, is dat je de horizon of limiet waarvan jij denkt dat die je tegenhoudt, voorbij moet en het gewoon moet gaan doen. Op het moment dat dromen uitkomen, zegt Hamilton letterlijk dat hij het niet had durven dromen. ‘Jullie kunnen het ook. Ik geloof in jullie.’ En dan, in typische Lewis Hamilton-stijl, spreekt hij onmiddellijk zijn dankbaarheid uit voor al die mensen die onmisbare metgezellen zijn geworden bij het behalen van zijn succes. Dit is niet alleen Lewis’ verhaal, maar het is tekenend voor Hamiltons magie dat hij het kan laten aanvoelen alsof het dat van ons allemaal is. Lewis geeft om mensen, vooral om degenen die vergeten lijken te zijn en moeite hebben in zichzelf te durven geloven. Ondertussen kunnen de marketingafdelingen van bedrijven overal ter wereld geen genoeg van hem